

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl

Értekezéslet.

Atkelési utszakaszunk kiépítési ügye merő akadály közt döcög a megvalósulás útja felé.

Sok és számtalan akadály legördítése után eljutottunk volna odáig, hogy a földmunka már befejezést nyer, de még sehogy sem vagyunk a földologgal t. i. építő vállalkozónk még ma sincs. Megejtették ugyan a versenyt még május 31-én, el is nyerte az utkiépítési munkálatot a Klinger és Taussig-cég, de ezt a szinte versenyző Roheim cég megfellebezte a címen, mert Klingerék nem a pályázatban előírt kőanyaggal léptek a versenyző sorompóba. Hogy mi lesz a felebbezés sorsa, ez idő szerint még bizonytalan.

Már a verseny tárgyalást megelőzőleg elmélkedtek Mindszent irányadó körei a felett, nem-e jó lenne a kockakő helyett asfalt-makadam burkolat átkelési utszakaszunkra? A további lépések megtételétől azonban elálltak az okon, mert a pályázat kizárólag kockakőburkolatra lett meghirdetve, tehát az asfalt kizárásával s így egy új pályázat eszközzésével nem akarták az ut építési ügyét megakasztani s huzamosabb időre elnapolni.

Most, miután az ügy felebbezés alatt áll s ha az illetékes helyen a felebbezésnek helyt adnak, új pályázat fog hirdettetni s ekkor az asfalt társulatok is előreláthatólag felvehetik a versenyt.

E célból egy 18 tagu csupa községi képviselőkből álló csoport értekezletet tartott e hó 19-én Keresztes Ferencz vendéglőjének nagy termében.

Az értekezletet Keller Lajos plebános nyitotta meg, röviden elmondta, hogy a kocka burkolat helyett kevés költség különbözttel asfalt-makadam burkolatot is nyerhet a község. Kéri a jelenlevőket, hogy tegyék az ügyet megfontolás tárgyává s mit a község javára célirányosnak tartanak, befolyással elősegíteni sziveskedjenek.

Erre felállott Báró Podmaniczky Horác, az országos asfalt részvény

társaság megbizottja — ki az utépítési ügy végett érkezett községünkbe — s kifejté s számadatokkal igazolá az asfalt előnyeit a kockakő burkolat felett.

Kiemelem előadásából a következőket:

Az előirányzat szerint a kocka kőburkolat a temetőtől a tiszai révig, vagyis körül-belül 900 méteren át kerülne mintegy hetvennégyezer koronába. Ezzel szemben az asfalt-makadam burkolat mintegy száznegy ezer koronába, tehát körül-belül 30 ezer korona többlet mutatkozik az asfalttal való kiépítésnél. Azonban a költség takarítás az ut fentartásánál áll elő. Nevezetesen a kockakő burkolat mellett a vállalat csak három évig áll jól, három éven túl az ut fentartási költség négyeszőg méterenkint évről-évre 60 fillérbe kerül. Ellenben az asfalt társaság jól áll tíz évig, tíz éven túl a fentartási költség négyeszőg méterencsak 20 fillért tenne ki.

Miből világos, hogy az első tíz évet véve, a fentartási költségek, melyeket a jótállási 3 év után, tehát 7 éven keresztül fizetne a község a kocka burkolat után, az asfalt mellett zsebében maradnának s igen természetes, hogy 20–30 évet véve nagy összeget takarítana meg a község a fentartási 20 fillérrel szemben a 60 filléres fentartási díjjal.

Kiemelte előadó továbbá, hogy az asfalt cément rétegen nyugodván, ezen alap örökös s jelentéktelen összeggel előállítható az asfalt réteg egész újból öntve, ha t. i. annak szükségé előállana 35–40 év múlva, ellenben a kockakő megújításánál, melynek szüksége 15–16 év alatt okvetlen elő áll, az építési költséget egész teljében ismét elő kell állítani, mi nagy különbség a kettő között.

Hangsúlyozta végül az előadó, hogy asfalt ma már nem luxus-ut, hanem általános keresettségnek örvend, mit igazol ama körülmény, hogy ma már kisebb városok utjai is ezzel burkolvák.

Az előadó után többen szólaltak

fel. Haasz Juda, mert költségtöbbletet ró a községre az asfalt, ellenzi az asfalt burkolat létesítését.

Schönfeld Márton helyesnek találja az előadó számbeli kimutatását, de óhajtana hallani véleményét egy szakértőnek a kocka burkolatot érdeklőleg is. Nem hajlandó az aszfalt-tali burkolást elfogadni.

Korom Gáspár és Falábu Imre, mert célirányosnak tartják az asfaltot részükről, az asfalt burkolat létesítése mellett foglalnak állást.

Az értekezéslet tagjai különben szívesen látnák a község főutcáján az aszfaltot, de azon nézetben vannak, hogy késő ma már az aszfaltot sürgetni.

Wimmer Károly azt javasolja, hogy miután e hó 26-án vármegyei közigazgatási ülés lesz, mikor is az átkelési utszakasz ügye elbírálás alá kerül, lesz módja a közigazgatás mindszenti tagjainak megérteni az alispán s a szakértőknek a két kiépítési anyag különbözetre vonatkozó véleményeket, valamint azt is, hajlandó-e egyáltalán a vármegye a kockakőburkolat mellett határozni s állást foglalni.

Tary István főszoigabíró felszólalása s felvilágosító megjegyzése után az értekezéslet Wimmer Károly indítványát fogadta el s ezzel az értekezéslet véget ért.

Közgyűlés.

Minden héten közgyűlést tart közeünk képviselő-testülete. A múlt hónapban tartatott öt, e hóban ez ideig három. S mit végeztek? Semmit! Közügyeink egy tyuklépéssel sem haladtak előre.

Folyó hó 21-én tartatott a legutóbbi közgyűlés. Tizenhét képviselő kérelmére hivatott össze, tárgya pedig a 13-án feloszlott közgyűlésnek tárgysorozata: a napdíjak rendezése, valamint a műut kiépítése által okozott károk ügyében törtéző intézkedés volt.

Tóth Mihály bíró a közgyűlést megnyitván, figyelmezteti a képviselőket, hogy higgadtan tárgyaljanak, a közgyűlés méltóságát őrizzék meg.

Elsőnek Kovács Imre kér szót. Kéri a közgyűlést, hogy a tárgysorozat második

pontját vegyék előbb tárgyalás alá. Szükségesnek tartja, hogy a műút tervezete mutattassék be a képviselő-testületnek, hogy meggyőződjenek, az ut építése terv szerint fogantatosíttatik-e.

Korom Gáspár a műút tervezetének bemutatását szintén szükségesnek véli.

Schönfeld Márton nem tartja szükségesnek a tervezet bemutatását. A község megkárosítását látja tenforogni az által, hogy a temetőtől az Ujvilágig nem a régi uton, hanem a község tulajdonát képező új földrészen, — a község beleegyezése nélkül — építik a műutat. A község megkárosítását látja az által is, hogy a régi utról a földet áthordták az új utra. A községen keresztül pedig csatornát, nem pedig árkot ástak. Indítványozza, hogy küldessék ki a bíró és jegyző kipuhatolni, hogy mindezekért ki a felelős és ha ez kipuhatoltatott, az illetőktől a csatorna kisövezését és befödését kell követelni. A régi utról elhordott föld megtérítessék; továbbá az illetők ellen a község bünyefnyitő feljelentést tegyen.

Korom Gáspár nevetségesnek tartja Schönfeld indítványát. Szerinte az ut építése által az utcza nem elcsufítva, hanem széppé lesz téve. Schönfeld is jelen volt a közigazgatási bejárás megtartásán, de ilyesmiről akkor nem tett kifogást.

Haász Juda szintén a község megkárosítását látja tenforogni s ennek okozóját felelőségre óhajtja vonatni. A képviselő-testület kebeléből egy négy tagu bizottság kiküldését kéri.

Többek hozzászólása után a bizottságba kiküldettek: Schönfeld Márton, Haász Juda, Kovács Imre és Szilágyi Ferencz.

Következett a napidijak rendezése.

Tóth Dezső ez ügyben a következő indítványt terjeszti elő: „A legközelebbi rendes havi közgyűlés tárgysorozatába vételessék föl a községi szabályrendelet mó-

dosítása a községi pénztárnokok napidijaira vonatkozólag.

Többek hozzászólása után a közgyűlés Tóth Dezső indítványát elfogadta, mire a közgyűlés, nem remélt csöndben véget ért.

Különféle okoskodás.

A kőfaragó műhelyében meglátja a laikus látogató a nagy kőmasszát, önkéntelenül is ama kérdést kockáztatja a mesterhez: mit óhajt formálni ezen idomtalan kődarabból? Egy szép keresztet, szól a válasz.

A laikus nem tudván elképzelni a dolgot, kételkedőleg rázza fejét a mester válaszára, s csodálkozik az előtte tehetetlennek tetsző témán, az apró kalapácsütéseken mosolyog, mert hisz egy másfélkilós kalapács jobban megtenné hatását az akaratos kődarabon, mint a cukorvágóhoz hasonló kis szerszám.

Biz' ebből soha se lesz olyan alkotás, minő a kőfaragó mester agyában megfogamzott!

Igy vagyunk a főutcánkon folyamatban levő ama földmunkálattal is, mit a kőburkolat berakására Regdon Géza kir. mérnök ur annyi szakavatottsággal előkészített. Mikor a földmunkálat megindult, ezzel egyidejűleg megindult a különféle okoskodás is.

Százakra, ne mondjam ezekre megy száma azon helybeli lakosoknak, kik nap nap után meg-megállapodtak a megkezdett munka megtekintésére, s csodálkozva mondták egymásnak, hogyan gondolkozott Regdon mérnök ur, a midőn ily ügyetlen módon mérte ki az utirányt, mit akar a régi a jó ősi

árkok betömésével, az új mély árkok létesítésével, a kocsit ut összeszorításával stb.

Ilyen s ezekhez hasonló ezerféle kifuzamodott okoskodással traktálták egymást a járó-kelők.

Ma a földmunka már-már készen várja hátára a kockakövet.

A laikus nézet egyszerre megváltozott, a haragos arcok kiderültek, mert mégis csak szép lesz az utcza. Ki hitte volna, hogy Regdon mérnök ur, munkája befejeztekor még meg is nyeri elismerésünket? Hisz promonáddá alakíthatjuk utcáinkat! Ejnye! ezt nem hittem volna, szól az előbb haragot lehelő laikus.

Hát mégis csak van érzékünk a szépséghez. Eltűntek a régi girbe-görbe árkok, utcánk felemeltetett, szép lesz ami lesz.

A midőn a lakosság eddigi ferde okoskodását, majd tetszés nyilatkozatát ismertettük, el nem mulaszthatjuk felhívni a lakosságot a további okoskodásra.

Két dolog képezze a lakosság okoskodása tárgyát. Az egyik az, hogy a kocka-kövezéssel egyidejűleg készíttesse el gyalogjáróit is, s gondoskodjék azoknak tisztántartásáról különösen télen; a másik az, hogy közlekedő dobogóit, mikkel az új árkot hidalja át, legalább is tisztességesen készítse el, nehogy a szépséget arculverése a községnek szégyent okozzon.

A . . .

VEGYESEK.

— **A helybeli nyomda a hét folyamán új helyiségbe költözködik.** Az új helyiség Goldmann Ignác ur

TÁRCZA.

Fej vagy irás.

Irta: Spiegel Zsófia.

Százszor is megfogadta magában Blotters Róbert, hogy nem bucsuzik el Violától és ime, most mégis hozzá vezetett az útja. Semmi áron sem akart vele egyedül lenni és mégis magukban, egy harmadik jelenléte nélkül állottak a villa pompás virágházában.

— Miért nem keresett fel üdvözlésével engem most az öröklésem után? kérdezte Viola természetes közvetlenséggel. Róbert minden gondolat hiján szaggatta le a hervadt virágokat és így felelt:

— Mert nem tudok úgy örülni a maga szerencséjének, mint a hogy szeretnék, Viola kisasszony.

A leány futólagosan rávetette pillantását, miközben ő nagy érdeklődéssel szemlélte a sarokban álló palma-csoportot.

— Nem gondoltam, hogy ennyire irigy; sajnálom, nagyon sajnálom. Szomorúság szólott a hangjából.

— Nem vagyok irigy, Viola kisasszony, felelt hevesen, csak rosszul választottam meg, mint rondesen, a kifejezést.

— Nem mondaná meg tehát nekem, hogy mit értett tulajdonképpen? Jöjjön egy ekéss perozet adok magának, hogy azavait a legválasztékosabban állítsa össze.

— Annyi időre nincs is szükségem, szólt Blotters komolyan.

Azt gondoltam, hogy meggazdagodása önt oly légkörbe helyezte, a melyben a mi barátságunk nem tud megélni.

— Hízélgés akar az lenni? Kérdezte Viola halkán, mintha magához szólana; mert vehetem sértésnek is.

— Mennyiben?

— Hát nem sértés az, ha azt gondolja rólam, hogy észre nem veszem az én régi barátaimat, most, hogy meggazdagodtam.

— De kedves kisasszony, ezt soha sem gondoltam önről, csak azt, hogy . . . hogy . . .

— Ejnye, igazán nem tudja magát érthetőbben kifejezni? Kérdezte a leány az ő régi pajzánkodó természetével. A férfi vad hirtelenséggel markolt bele a mellébe álló cserép virágainak száraiba.

— On tehát elmaradásom okát akarja tudni, a miért, hogy helyzetének megváltozása óta nem járok házához?

Igent intett.

— S felvilágosítást kér?

Ujra biccentett a fejével.

— Még ha azt is mondom, hogy jobb elhallgatni?

— Igen, szólt a leány, még akkor is.

— Akkor, folytatta borusan Róbert, ismerje meg azokat . . . Távol maradtam, mert . . . szeretem magát Viola!

A leány teste megrezdült.

— Igen, szeretlek! ismételte a férfi, annyira szeretlek, hogy nem marad más hátra, mint hogy . . . elmenjek.

A leány felemelte hozzá szeméit, a melyekben könnyek csillogtak, s feléje nyújtotta két kezét.

— De, Róbert hát nem látaz?

— Szegény leány, nyögött Róbert kétségbeesetten. Félttem tőle, de hiába, semmit sem lehet tenni.

— Badarságokat beszélsz, mondta a leány élénken, s felszárította könnyeit; ha igazán szeretsz . . .

— Teljes szivemből!

— Azt látom te kis csacsi! Hát azt hitted, hogy én vak vagyok? . . . Es ha én . . . ha én veled elégedve, hát az talán csak elég!

Kissé idegesen nevetett s lopva nézte Róbertet.

— Nem, kedvesem, az nem elég.

Haragos dobbantás volt a válasz.

— Viola, csak egy becsületes ut áll nyitva előttem, csak egy ut a melyre léphetek, ha önbecslésemet meg akarom őrizni s ha úgy akarok cselekedni, mint a hogy az igazi férféhez illik, s ez az ut a válasz. Isten veled!

— Nem, nem nem! Kicsi ujjával hevesen átszorította a férfi karját, de eszeliden lefejtette őket.

— Mindenre, a mi szent előttem, Viola, nekem mennem kell.

Minden tisztességes ember így tenne az én helyemben.

házában, Bertók János ujonnan épült vendéglőjének átellenében lesz.

— **Készül a fürdő.** Amit férfierő megvalósítani nem tudott, megteremtette a gyöngé nők erős akarata. Pár nap előtt tanácsot ült néhány elevenvérű uri nő, s elhatározták, hogy míg a tisztelt képviselő-testület tagjai a közérdekről való gondoskodás helyett egymást eszik, majd ők utat mutatnak a közegészségügy terén oly annyira nélkülözött haladáshoz. Utánjárás nem sajnálva, egy délután folyamán összegyűjtötték a kötelező aláírásokat, s ma már odáig jutott, hogy a fürdő terveinek felülbíráásával foglalatoskodtak, s remélhetőleg rövid idő alatt meg is építetik a tiszai fürdőt. — Dicső képviselő urak, Mindszenti község közérdekének lelkes, derék apostolai, ugyan nem sül ki a szemük szegyenletükben, hogy három-négy asszonynak buzgósa pár nap alatt olyan egészséges dolgot teremt, olyan közszükségletet pótol, a mire önök soha még csak nem is gondoltak?! Hja persze, az alkotmányosság szent nevében előbb való a veszekedés, egymásnak bemocskolása; erre pedig nagyszerű fürdőhely a tanácskozó terem. Hát csak uszkáljanak a tertőben kedvük szerint továbbra is!

— **Allatbetegségek.** Teés községben a sertés orbáncz ragályos állati betegség megszűnván, az elrendelt hatósági zárlat feloldatott; ellenben Szegvár községben ugyanezen betegség lépett fel szorványosan, miért is a fertőzött udvar zár alá vétetett.

— **Munkásközvetítők.** Sörös Ferencz és Papp Mihály községi esküdtek

Hangjából kiérzett, hogy elhatározása komoly s a leány orczái elnalványodtak.

— Róbert, szólt hozzá kérően, valóban igaz, hogy szeretsz?

— Esküszöm!

Meghatottan emelte ajkához a leány kezét.

— Válnunk kell, édes, vess véget a gyötrelmemnek.

— Te sokkal többre becsüled más emberek mende-mondáit, mint engem.

— Sokat adok arra, hogy becsületesen, derekasan viselkedjem.

Hosszas hallgatás állt be.

— Emlékszel-e utolsó beszélgetésünkre, a mikor a tennis-pályáról hazafelé jöttünk, kérdezte hirtelen Viola. — A lovaságiasságról volt szó.

— Igen; de fel nem foghatom...

— Te azt mondtad, hogy a lovasias ember még legmegvetettebb ellenségének is nyitva hagy egy utat; emlékszel.

— Mindenesetre.

Azt mondtad, hogyha egy ilyen volna a te hatalmadban, nem ölnéd meg, mielőtt alkalmat adnál neki hogy harcozjon életéért.

Es ha a harcz ki volna zárva, más uton-módon adnál neki valami eszközt esetleges megmenekülésre, bár ha csak azon is fordulna meg a dolog, hogy egy feldobott pénzdarab melyik oldalára esik. Emlékszel erre?

— Igen, válaszolta csudálkozással, emlékszem.

helyett, kik a munkás közvetítés ügyeinek vitelétől visszaléptek, a járási főszolgabíró ur Papp Akos és Koncz Lajos jegyzőket rendelte ki mindaddig, míg a képviselő-testület ez irányban újfont intézkedni fog.

— **Választmányi ülés.** A helybeli „Iparosok és Kereskedők Köre“ választmánya f. hó 17-én tartotta alakuló ülését, mely alkalommal a választmány egy társadalmi bizottságot is választott a kör rendes és pártoló tagjai sorából. A kör helyiségére nézve két vendéglős ajánkozott: Bertók János és Keresztes Ferencz. Bertók 116 korona értékű lapot ajánlott fel a körnek, Keresztes 56 korona értékűt. A választmány Keresztes ajánlatát fogadta el, tekintetbe véve, hogy a kör ez ideig is az ő helyiségében volt.

— **Öngyilkosság.** Salánki András szegvári lakos hétfőn hajnalban utitervéről családjának mit sem szólva eltávozott övéi köréből. Másnap sem térvén vissza, családja aggódni kezdett miatta, hogy nem-e érte valami baj. A család sejtelve nem volt alaptalan, mert harmadnapra sürgöny érkezett Orosházáról, hogy Salánkit Orosháza község határában egy fán felakasztva találták. Hogy mi vihette a boldogtalant e végzetes lépésre, még csak nem is gyanítják. A „Szegvári 48-as népkör“ elnökét gyászolja benne.

— **Ujságpapirt** aki venni óhajt, ma d. u. 3 órakor a helybeli „Iparosok és Kereskedők Köre“-ben jelenjen meg, amikor is nagymennyiségű kerül eladásra.

— **Országos vásárunk** f. hó 30-án és jövő hó 1-én tartatik meg.

— **Póttartalékosok öröme.** A folyó évben fegyvergyakorlat teljesítésére kötelezetti 1897., 1895. és 1893. évi sorozásu honvéd póttartalékosok örömeire tu-

— Ugy hát, folytatta a leány emelt hangon, én is kérem, nem, követelem tőled ezt az előjogot.

— De hiszen az egészen más eset, Viola! igyekezett tagadólag válaszolni Róbert. Hanem a vágyódás, hogy szabad utat engedjen boldogságában a véletlennek elemi erővel támadt föl benne.

— Nem, nem más eset. Az egyik részen az én boldogságam áll, másikon a te oktalan felfogásod a becsületről, a melyet te fölébe akarsz annak helyezni.

— Nem tehetek másképp! bugott elő a férfi kebelből.

— Kell! nem tagadhatod meg nekem azt, a mit legaljasabb ellenségednek kész volnál megengedni. Nem szabad oly kegyetlennek s igazságtalannak lenned, hogy ezt nekem megtagadd.

E szavakkal kis zsebtárczájából egy pénzdarabot keresett elő.

— Nem helyes...

— En meg azt mondom: igen.

— Akkor nézeteink elválnak.

— Annál inkább szükségünk van bíróra, erre a pártatlan pénzdarabra.

Legyen hát. De legalább hadd, hogy nyíltan beszéljek veled, Viola. Szívem mélyén megvetés kél önmagam iránt, hogy engedek kérésednek; nem helyes, de megteszem, mert akarom, hogy enyém légy. Aláveted maga az eredménynek?

— Igen, szavamat adom. Es te aláveted magad? Fogadd meg kézzszorítás-sal!

dathatjuk, hogy az idén a szokásos 28 vagy 35 nap helyett csak 21 napra lesznek behiva fegyvergyakorlatra. Reájuk vonatkozólag e tekintetben még egyéb változás is történt. Eddig csak a tartalékosok leszerelése után tartatott meg a gyakorlat; a folyó évben azonban behívásuk úgy fog eszközöltetni, hogy leszerelésük a tartalékosokéval együttesen, egy időben történhessék. A fegyvergyakorlatuk tehát augusztus 13-án kezdődik. A póttartalékosok a fegyvergyakorlatra állomány illetékes ezredeikhez lesznek behiva és a fegyvergyakorlat ideje alatt azon állomáson maradnak, amelyre behivattak.

— **Allami munkaközvetítés.** A földmivelésügyi és kereskedelmi miniszterek kezdeményezése folytán felállított Budapestten egy intézet, mely a megyei munkák kivételével, mindenféle iparágban a munkások elhelyezésével foglalkozik. Rövid fennállása óta ezekre megy azon munkások száma, kik ezen állami intézet közvetítésével jutottak munkához. Az eddigi eredmény azt mutatja, hogy a munkások sokkal nagyobb számban jelentkeznek, mint a mennyit a munkaadók keresnek. Ennek folytán az intézet kiterjesztette működését a vidékre is és felszólította az összes ipartestületeket, hogy támogassák az intézetet az által, hogy a szükséges munkásokat tőlük szerezzék be a vidéki iparosok. A közvetítés teljesen ingyenes s a munkaadónak semmiféle megterhelésével nem jár.

— **A vármegye szaporodása.** Hogy mily kedvezőtlenek Csongrád megyében a népességi viszonyok, azt bebizonyítják az alábbi számok. Az elmúlt évnegyedben szülöttek száma 1430. Ebből 673 fiú 757 pedig leány; — meghalt 461 férfi, 432 nő. A szaporodás tehát mindössze 49. Már most ha az évi eredményt ezekből a számokból akarjuk megállapítani, akkor — tekintve, hogy az elmúlt évnegyed a leg-

— Megfogadom.

— Nos akkor dobj, szólt Viola izgatottan s a pénzdarabot a kezébe nyomta. Hamar! Hamar!

— Róbert feldobta a pénzt a levegőbe. Viola elkiáltotta:

Fej! Fej!

— A pénzdarab a földre hullott, egy párszor megfordult, azután tovább gurult, még végre kettejükhez közel megállt, úgy hogy világosan láthatták, mi van fölül: fej vagy irás? Fej volt.

Viola szeméit elárasztotta a könnyápor s Róbert szenvedélyesen ölelte magához s csókolta, csókolta.

* * *

— Hollá; hát ti mit csináltok itt ennyi ideig? kérdezte Fred, Viola bátyja, a ki tíz perczezel később értük jött.

— Oh, fej vagy irást játszottunk, szólt Róbert hanyagul.

— Ugy? No akkor jó lesz, ha óvakodol Violától, szólt nevetve Fred, mert ő nagyon veszélyes oly tekintetben.

Neki ugyanis egy nagyszerű pénzdarabja van, a mit a multkoriban kapott egy kereskedésben,

Mind a két oldala „fej“.

— Haragszol rám? kérdezte a lany halk hangon.

— En? Te rád?

S szorosan magához ölelte a boldog Violát...

nagyobb százalékot mutatja fel születések, s talán a legkisebbet elhalálozások tekintetében, akkor bizony nem valami nagy eredményt érünk el.

— **A szentesi vásártér felosztása.** A „Csongrádmegyei Hirlap“ írja: Most, hogy a házhelyek kiosztását határozta el a közgyűlés, a városi képviselők körében felmerült az eszme, hogy a város fejlesztése, épülése érdekében, nem volna-e helytelen dolog, a város a mostani vásártér területét parcelláztatni és azt házhelyeknek eladni. Az eszmét nem tarják kivihetetlennek hivatalos körökben sem, mert a mostani vásártér helyét könnyen lehetne pótolni, vagy a mostani állatvásárral, vagy pedig a felső csürhejárásnak vásártérrel leendő átalakításával.

— **Egy templom újjáépítése.** Nemrégiben megírtuk, hogy a közeli Csany községben újjáépítik a templomot. Rossz állapotban volt az már nagyon. A boltzat beszakadni készült és már egy év óta zárva is tartották a templomot. Most építik újjá a templomot és a napokban történt meg az árlejtés. Kilenc vállalkozó pályázott a munkára. A legolcsóbb ajánlatot Sándor Mátyás szentesi vállalkozó tette, kinek a munkálatokat ki is adták. A pályázat eredményét az államépítészeti hivatal ma terjesztette fel jóváhagyás végett a miniszterhez.

— **Gazdák figyelmébe.** A földmivelésügyi minisztérium kiadásában egy nagy szakértelemmel megírt könyv jelent meg újabban „Fatenyésztes“ címmel, melyet melegen ajánlhatunk népünk figyelmébe, különösen mert tudjuk, hogy a faterítés és faterítés iránt még most sincs kellő hajlam és kedv az alföld gazdasztályában, sőt a közültetvényt képező fákat is igazán vandál gyönyörűséggel pusztítják az éretlenek. A kitűnő szakmunka ára egy korona és akik meg akarják maguknak szerezni, megkaphatják a csongrádmegyei gazdasági egyesület titkári hivatalában, az egyesület helyiségében.

— **A tanuk és az esküdtek rendszabályai.** A kir. törvényszéknek rendkívül sok kellemetlenséget és hiábavaló munkát okoznak azok a tanuk, akik makacsságból, vagy rosszakaratból figyelembe sem veszik az idézéseket és megvárják, amíg karhatalommal szállítják be tanuságtételre. Sokszor a végtárgyalásokat egyetlen tanu meg nem jelenése miatt hónapokra el kell halasztani. A mi által nem csak az ügy befejezése késik, de sokszor tetemes költségbe is kerül az igazságügyi kormányzat. Ezen az állapoton a törvényszékek most egy igen radikális szellemű rendelettel akarnak segíteni. Nevezetesen, ha a tanu a kitűzött tárgyalásra meg nem jelenik, nem halasztják el a tárgyalást, hanem a tanut karhatalommal állítják elő. Ma pedig fel nem található s a tárgyalást okvetlenül el kell halasztani, akkor az ezzel járó összes költségeket az elmaradt tanu köteles megfizetni, s behajthatlanság esetén megfelelő elzárással büntetik. Ugyanezen szabály alkalmaztaik az esküdtekkal szemben is. A minap a miskolci törvényszék 500 korona pénzbírsággal súlytott egy esküdteket, aki vonakodott a tárgyaláson megjelenni.

Vidéki hírek.

H.-M.-Vásárhely. Különös bűnpörben itélkezett a múlt hetekben a kir. kuria. Egy

vásárhelyi huszárkáplár lopási ügyéről van szó, aki önmagát lopta meg s ezért a szegedi büntető törvényszék és az ítélőtábla hat hónapi börtönre ítélte. Ezeket az ítéleteket a kir. kuria megváltoztatta.

Tóth Antal huszárkáplár volt a bűnpörben a vádlott, aki nem mindennapi módon került a vádlottak padjára. Egy este, mikor gazdag nagyanyja, akinek ő volt az egyedüli várományos örököse, a diványon hevert. Tóth Antal nagyanyja szemeláttára elvette az asztról a magtár kulcsot s oda bemenvén másfél véka buzát hozott ki, hogy majd eladja. A háznép észrevette a buzaívést, zajt ütöttek s a buzát a huszártól elvevén, ráijesztettek az öreg asszonyra, hogy ha most az unokáját lopásért föl nem jelenti, őt — az öreg asszonyt — fogják becsukni, bűnpalástolásért. Az öreg Tóthné ezen úgy megijedt, hogy unokáját rögtön följelentette a rendőrségen, amely a huszárkáplár ellen lopás miatt csakugyan megindította a fenyítő eljárást.

Mielőtt azonban az ügy a törvényszék elé kerülhetett volna, az öreg Tóthné meghalt s így minden vagyona egyedüli örökösére a huszárkáplárra szállott.

A szegedi büntető törvényszék 1898. december 30-án foglalkozott ezzel a furcsa ügygyel s a végtárgyalás befejeztével a huszárkáplárt hat hónapi börtönre ítélte.

Az ítélet kihirdetése után az elnök, aki előtt ott hevert a másfél véka buza, fölvette a kérdést:

— Hát a bűnjelt kinek adja ki a törvényszék?

Mire a védő ügyvéd derűtség közt e feleletet adta:

— A bűnjelt a vádlottnak kérem kiadni, mert ő lévén a vagyon örököse, a bűnjel is az övé.

A különös lopási ügy a törvényszéktől a tábla elé került, amely a törvényszék ítéletét helybenhagyva, szintén hat hónapi börtönt mért a huszárkáplárra.

Az ügy ily ítéletekkel kerül a kuria elé, amely ítéletével az alsóbírósági ítéleteket megváltoztatva, a huszárkáplárt az ellene emelt vád és következményei alól teljesen fölmentette, mert nem látta büntethetőnek azt a vagyon ellen irányult cselekményt, amely a tettest saját vagyonában rövidítette volna meg s egyébként is a buza értéke 2 frtot nem haladván meg, a cselekmény nem volt büntetőjogi elbírálás alá vonható.

Népmozgalmi adatok a lefolyt hétről:

I

Házasságra lépett:

Kálló Boldizsár Koczka Veronnal.

II

Születtek:

Döme János, Gémes János, Tábit Mária, Priberszky Erzsébet, Köteles Teréz.

III

Meghaltak:

Gémes József 35 éves, hektika.
Fülöp Anna 18 éves, öngyilkos akasztás által.
Kis Erzsébet 1 éves, ránggöresök.
Mihály Teréz 11 hónapos, ráagások.
Nagy Apolló 82 éves aggkór.
Tábit Mária 1 napos, időtlenség.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

Weisz Ignác.

Nyomatott Weisz Ignác könyvnyomdájában Mindszenten.

Értesítés.

Aki jó és olcsó

varrógépet
és
kerékpárt

őhajt venni, forduljon **Wellisch Vilmos** urhoz **Szentesen** avagy **Goldner Ödön** urhoz, ki helyben állandó raktárt tart.

Tisztelettel

Wellisch Vilmos.

3—3

Haszonbéri hirdetmény.

Gróf Berchtold Lipótné szül. Gróf Károlyi Ferdinandia ő méltósága Szegvár község határában fekvő u. n. Kontra 247 c. hold szántó földből álló birtoka **f. évi október hó 1-től** egymásután következő 12 évre haszonbérbe adatik.

Bérelni szándékozók felhivatnak, hogy zárt ajánlataikat a bérösszeg 10%-ának megfelelő készpénz vagy óvadékképes érték-papírok mellékletével f. évi június hó 30-ika déli 12 óráig az árpádalmi uradalom tisztartó hivatalához, Árpádhalom u. p. Orosháza nyujtsák be. Később benyújtott ajánlatok figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlatban világosan megjegyzendő, hogy ajánlattevő a bérleti szerződés feltételeit ösmeri.

A bérleti feltételek az árpádalmi központi irodában Árpádalmán, vagy a tételhíti gazdaságban az illető tiszt urnál megtekinthetők.

A beérkezett zárt ajánlatok f. évi július hó elsején fognak felbontatni s a legjobb ajánlattevővel a szerződés megkötetni, kijelentvén, hogy a szerződés csakis Grófnő tulajdonos Oméltósága jóváhagyása esetén lesz érvényesnek tekinthető.

4—4